

DUSZĄCY (2) *part praes act*

sg f N dusząca (1). ♦ pl G duszących (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. dusić.

*Drażniący lub uciskający gardło, utrudniający oddychanie; suffocans Cn (2) : [szyszki sosny są lekarstwem od] kączlu łuchego/ albo od krwawego charkania/ y od innych nieczyłtołci dufzączich/ albo dla owrzedzenia płucz *FalZioł* I 115d.*

*Szereg: »dawiący a duszący« (1): Cynanche, Niemoc nieyáka dawiąca á dufząca człowieká *Mącz* 76b.*

Synonim: dawiący.

*Cf **DUSIĆ***